

Bruxelles, 12.12.2018
COM(2018) 812 final

2018/0412 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată

{COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} - {SWD(2018) 487 final} -
{SWD(2018) 488 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În octombrie 2017¹, Comisia se angajase deja să abordeze capacitatea administrativă a autorităților fiscale de a combate fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic prin îmbunătățirea cooperării cu terții. În declarația inclusă în procesul-verbal pentru adoptarea Directivei (UE) 2017/2455 a Consiliului (Directiva privind TVA pentru comerțul electronic)² în decembrie 2017, Consiliul a subliniat necesitatea de a îmbunătăți instrumentele antifraudă³. Actuala inițiativă de combatere a fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic completează și deschide terenul pentru o aplicare fără probleme a noilor măsuri introduse prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic în contextul strategiei privind piața unică digitală⁴ a Comisiei.

În special, Directiva privind TVA pentru comerțul electronic a introdus noi obligații în materie de TVA pentru piețele online⁵ și noi simplificări pentru a sprijini întreprinderile să respecte obligațiile în materie de TVA pentru furnizarea de servicii, vânzări la distanță și importuri, inclusiv înregistrarea electronică în scopuri de TVA și plata TVA prin intermediul ghișeului unic (înregistrarea într-un singur stat membru în loc de înregistrarea în toate statele membre de consum). Aceste măsuri vor consolida respectarea legislației în domeniul TVA prin simplificarea sistemului de TVA, însă autoritățile fiscale trebuie în continuare să poată depista și controla întreprinderile frauduloase. În prezent, aceasta reprezintă o provocare pentru autoritățile fiscale. Curtea de Conturi Europeană⁶ a remarcat că legislația în materie de TVA privind comerțul electronic se bazează, în esență, pe dorința întreprinderilor de a se înregistra în mod voluntar și de a plăti TVA datorată. Cu toate acestea, există limite în ceea ce privește modul în care statele membre pot utiliza cadrul juridic actual pentru cooperarea administrativă. În cazul în care simplificările privind conformitatea menționate mai sus nu sunt însoțite de măsuri antifraudă, evazioniștii vor avea puține stimulente să își schimbe atitudinea și să înceapă să respecte obligațiile în materie de TVA. Astfel, succesul măsurilor

¹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European intitulată „În continuarea Planului de acțiune privind TVA – Către un spațiu unic pentru TVA în UE – Momentul acțiunii” [COM(2017) 566 final], punctul 2.1.1, pagina 3. A se vedea punctul 6 din documentul „20 measures to tackle the VAT gap” (20 de măsuri pentru a combate deficitul de încasare a TVA), disponibil la adresa:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/2016-03_20_measures_en.pdf

² Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO L 348, 29.12.2017, p. 7).

³ Consiliul Uniunii Europene 14769/1/17 REV 1, 30 noiembrie 2017,

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14769-2017-REV-1/ro/pdf>

⁴ Punerea în aplicare a strategiei privind piața unică digitală [COM(2017) 228 final, 10.5.2017] a se vedea:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1496330315823&uri=CELEX:52017DC0228>

⁵ Articolul 14a din Directiva 2006/112/CE a Consiliului va face ca piețele, platformele și portalurile online să fie considerate „furnizori” pentru vânzarea de mărfuri facilitată prin intermediul interfețelor lor electronice. Se va considera că aceștia au primit și au livrat mărfurile respective pentru: (a) vânzările la distanță de mărfuri importate din teritorii terțe sau țări terțe care nu depășesc valoarea de 150 EUR și (b) livrările de mărfuri B2C care sunt deja în UE (și anume, în centre de executare a comenzilor) de către persoane impozabile stabilite în afara UE, facilitate prin intermediul acestor platforme.

⁶ Curtea de Conturi Europeană, notă de informare, Colectarea TVA și a taxelor vamale pentru comerțul electronic transfrontalier, iulie 2018.

de conformitate în comerțul electronic depinde, de asemenea, de eficacitatea măsurilor antifraudă, care trebuie dezvoltate în paralel.

Comerțul electronic a crescut rapid în ultimii ani, facilitând pentru consumatori achiziția de mărfuri și servicii online. Consumatorii pot alege între diferiți furnizori, produse și mărci. De asemenea, aceștia pot să plătească online într-un mediu de încredere, utilizând propriul computer sau telefon inteligent. Furnizorii și-au schimbat modelele de afaceri pentru a beneficia de comerțul electronic și pentru a-și vinde produsele la nivel global, fără a fi nevoie de o prezență fizică pentru comerțul cu amănuntul. Această oportunitate este însă exploatată, de asemenea, de întreprinderi frauduloase pentru a obține un avantaj neloial pe piață prin neîndeplinirea obligațiilor care le revin în materie de TVA.

Evaluarea impactului anexată prezentei propuneri a identificat trei cazuri principale de fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic transfrontalier: (i) livrările intracomunitare de mărfuri și prestările de servicii; (ii) importurile de mărfuri provenite de la întreprinderi stabilite într-o țară terță sau pe un teritoriu terț (și anume o țară sau teritoriu din afara UE) consumatorilor din statele membre și (iii) serviciile furnizate de întreprinderi stabilite într-o țară terță⁷ consumatorilor din statele membre.

Pierderile totale de TVA în statele membre în ceea ce privește livrările transfrontaliere de mărfuri sunt estimate la 5 miliarde EUR pe an⁸. Și în cazul prestărilor de servicii transfrontaliere, mai exact în cazul furnizării de servicii de televiziune online și jocuri digitale, au fost raportate fraude în materie de TVA⁹. Aceste fraude au fost documentate de Europol și de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală în ultimul raport al Europol privind difuzarea ilegală de emisiuni de televiziune (și vânzările de acces la acestea)¹⁰. Aceste fraude au fost documentate, de asemenea, de organizația industriei de televiziune Nordic Content Protection (Protecția conținutului nordic, NCP)¹¹. Distribuitorii de servicii de televiziune online numai în Danemarca, Finlanda și Suedia (aceste țări dețin mai puțin de 10 % din totalul pieței de televiziune online din UE în ceea ce privește veniturile)¹² estimează că înregistrează anual pierderi de vânzări cauzate de distribuirea ilegală care ating 436 de milioane EUR. Aceasta înseamnă aproximativ 103 milioane EUR în pierderi potențiale de TVA¹³. Aceste cifre (care vor crește în paralel cu creșterea comerțului electronic) indică nevoia urgentă de a acționa în vederea combaterii fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. Cu toate acestea, majoritatea autorităților fiscale nu dispun de instrumentele și sursele de informații pentru a cuantifica nivelul fraudei în materie de TVA în

⁷ Aceasta include teritoriile terțe în conformitate cu articolul 6.

⁸ A se vedea Propunerea de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță [COM(2016) 757 final], p. 2.

⁹ Numărul de programe TV difuzate în mod ilegal în Letonia în 2015, Școala de economie din Stockholm, Nelegālās maksas TV apraides apjoms Latvijā 2015, studiu disponibil la adresa: https://www.researchgate.net/profile/Arnis_Sauka/publication/303382487_Nelegalas_maksas_TV_aprades_apjoms_Latvija_2015/links/573f5c7408ae298602e8f2f2.pdf

¹⁰ Europol și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală: Raport de situație 2017 privind contrafacerea și pirateria în Uniunea Europeană, disponibil la adresa www.europol.europa.eu/publications-documents/2017-situation-report-counterfeiting-and-piracy-in-european-union

¹¹ Nordic Content Protection: Raportul privind tendințele 2017, disponibil la adresa: www.ncprotection.com/wp-content/uploads/2017/03/Trend-Report-2017.pdf

¹² A se vedea: www.ofcom.org.uk/data/assets/pdf_file/0027/95661/ICMR-2016-4.pdf

¹³ Se calculează utilizând cotele standard fără a lua în considerare cotele reduse.

sectorul comerțului electronic¹⁴. În cazul fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic, internetul permite întreprinderilor frauduloase să-și ascundă propria identitate în spatele unui nume de domeniu. Chiar și în cazul în care o autoritate fiscală este conștientă de existența unui anumit magazin online, identitatea întreprinderii din spatele acestuia, locația sa reală sau cifra de afaceri din statul membru respectiv rămân adesea necunoscute. Aceasta reprezintă o problemă pentru autoritățile fiscale, care ar putea încerca să deschidă o investigație sau să inițieze o procedură de cooperare administrativă la nivelul UE sau la nivel internațional. Statele membre de consum, în care trebuie plătită TVA, cel mai probabil nu dețin evidențe sau informații pentru a iniția o inspecție. Aceasta se datorează faptului că consumatorii finali nu au obligația de păstrare a evidențelor pentru achizițiile lor online. Chiar dacă ar exista o astfel de obligație, ar fi disproporționat să se recurgă în mod sistematic la acești consumatori finali pentru a investiga fraudă în materie de TVA comisă de vânzător.

În plus, atunci când evazionistii și localizarea acestora nu se cunosc, poate deveni o problemă reală să se afle cărui stat membru ar trebui să i se adreseze o cerere de cooperare administrativă.

Această situație ar putea conduce la cereri colective de identificare. Acestea ar trebui trimise fie unui terț (și anume, pieței online sau prestatorilor de servicii de plată) care ar putea să dețină informațiile, fie ar putea fi transmise unei autorități fiscale dintr-o țară în care este stabilit terțul. Cu toate acestea, un astfel de demers ar fi considerat disproporționat în temeiul articolului 54 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 904/2010. În plus, în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) din același regulament, statele membre nu pot fi obligate să furnizeze informații dacă legislația internă nu le autorizează să le colecteze. Acest lucru limitează posibilitățile statelor membre de a solicita date privind terți din alte state membre.

Prezenta propunere urmărește soluționarea problemei fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic prin consolidarea cooperării dintre autoritățile fiscale și prestatorii de servicii de plată. În ultimii ani, peste 90 % din achizițiile online ale clienților europeni au fost efectuate prin transferuri de credit, debite directe și plăți prin card, și anume printr-un intermediar implicat în tranzacție¹⁵ (un prestator de servicii de plată), iar aceasta este o tendință care va continua în viitor¹⁶. Prin urmare, terții care dețin informații referitoare la plăți pot oferi autorităților fiscale o imagine completă asupra achizițiilor online pentru a le sprijini să își îndeplinească în mod adecvat sarcina de a monitoriza respectarea obligațiilor în materie de TVA pentru livrările de mărfuri și prestările de servicii în sectorul comerțului electronic. Experiența statelor membre care cooperează deja cu prestatorii de servicii de plată la nivel național a arătat că această cooperare cu prestatorii de servicii de plată produce rezultate tangibile în combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic¹⁷. Unele țări terțe utilizează, de asemenea, informațiile referitoare la plăți ca instrument de detectare a

¹⁴ În cadrul consultării specifice pentru pregătirea prezentei propuneri, numai trei autorități fiscale au furnizat estimări privind pierderile de TVA în ceea ce privește livrările intracomunitare de mărfuri B2C, furnizarea intracomunitară de servicii B2C și importurile de mărfuri în 2015, 2016 și 2017.

¹⁵ Barometrul cumpărătorului online 2017 (grup DPD), disponibil la: https://www.dpd.com/be_en/business_customers/dpd_insights/e_shopper_barometer_2017 și International Post Corporation, Logistică și distribuție pentru comerțul electronic, eCom21 2016.

¹⁶ A se vedea: https://www.atkearney.com/documents/10192/1448080/Winning+the+Growth+Challenge+in+Payment_s.pdf/b9da93a5-9687-419e-b166-0b25daf585ff, p. 5.

¹⁷ În special, în 2016 autoritatea fiscală finlandeză a reușit să colecteze 16 milioane EUR pe baza cooperării cu prestatorii de servicii de plată.

comercianților neconformi în combinație cu regimuri de colectare simplificate pentru livrările transfrontaliere de mărfuri B2C similare cu sistemul UE¹⁸.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere completează actualul cadru de reglementare în domeniul TVA, modificat recent prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, în contextul Strategiei Comisiei privind piața unică digitală. În plus, această inițiativă consolidează cadrul de cooperare administrativă pentru a aborda mai bine fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic și pentru a restabili concurența loială. Combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale pentru a preveni denaturarea concurenței și a contribui la securizarea veniturilor naționale și ale UE reprezintă o prioritate a Comisiei. Orientările politice¹⁹ ale actualei Comisii solicită intensificarea eforturilor de combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale, iar în Starea Uniunii 2018²⁰ se reiterează faptul că Comisia urmărește o strategie de anvergură pentru a se asigura că toate întreprinderile, mari și mici, plătesc cota lor echitabilă de impozite.

Regulamentul (UE) 2018/1541²¹ de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată²² creează noi instrumente de cooperare administrativă între autoritățile fiscale ale statelor membre. Aceste instrumente vor fi utilizate în principal pentru a combate (i) așa-numita fraudă de tip carusel (efectuată în ceea ce privește tranzacțiile B2B); (ii) fraudă care implică regimul de marjă aplicabil autovehiculelor de ocazie; (iii) fraudă care exploatează regimuri vamale specifice aplicabile importurilor efectuate de persoane impozabile (de asemenea, în cazul tranzacțiilor B2B); și vor permite (iv) acțiuni comune între autoritățile fiscale (și anume, anchete administrative comune). Experții autorităților fiscale și ai întreprinderilor din cadrul Forumului UE privind TVA²³ subliniază faptul că forma tradițională de cooperare pentru combaterea fraudei în materie de TVA se bazează pe evidențele deținute de întreprinderile implicate direct în lanțul tranzacțiilor. Pentru livrările transfrontaliere B2C, este posibil ca aceste informații să nu fie disponibile în mod direct, și, prin urmare, cooperarea „tradițională” între autoritățile fiscale este insuficientă²⁴. Prin urmare, această inițiativă completează, de asemenea, modificările introduse cel mai recent în cadrul UE de cooperare administrativă în domeniul TVA, oferind autorităților fiscale un nou instrument de detectare a fraudei în materie de TVA privind livrările transfrontaliere B2C.

¹⁸ A se vedea anexa 11 la evaluarea impactului, „Țări terțe care utilizează datele privind plățile ca instrument pentru controlul TVA”.

¹⁹ A se vedea: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_ro.pdf

²⁰ A se vedea: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-brochure_ro.pdf

²¹ Regulamentul (UE) 2018/1541 al Consiliului din 2 octombrie 2018 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 904/2010 și (UE) 2017/2454 în ceea ce privește măsurile de consolidare a cooperării administrative în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 259, 16.10.2018, p. 1).

²² Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

²³ Forumul UE privind TVA este un grup de experți al Comisiei care oferă o platformă de discuții în cadrul căreia se întâlnesc autoritățile comerciale și cele din domeniul TVA pentru a discuta modul în care poate fi îmbunătățită în practică punerea în aplicare a legislației în materie de TVA. A se vedea Decizia Comisiei din 3 iulie 2012 de înființare a Forumului UE privind TVA (JO C 198, 6.7.2012, p. 4).

²⁴ Raport consolidat privind cooperarea dintre statele membre și întreprinderi în domeniul comerțului electronic/comerțului modern, p. 5. A se vedea: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-reports-published_en

În cele din urmă, această inițiativă ar trebui să fie considerată, de asemenea, într-un context internațional. Atunci când fraudă este comisă de furnizori stabiliți într-o țară terță sau într-un teritoriu terț, cooperarea internațională este esențială pentru asigurarea plății TVA datorate. Uniunea a încheiat recent un acord de cooperare în domeniul TVA cu Norvegia²⁵ și este activă în cadrul OCDE în vederea consolidării utilizării instrumentelor de cooperare administrativă la nivel internațional. Această inițiativă va oferi statelor membre dovezi care să permită identificarea evaziونیștilor din țări terțe. Aceste dovezi vor fi utilizate ca un prim pas pentru a activa cooperarea internațională sau pentru a contribui la dialogul internațional privind îmbunătățirea cooperării administrative cu alte jurisdicții.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Temeiul juridic pentru această inițiativă îl reprezintă articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Acest articol prevede adoptarea de către Consiliu, în unanimitate, în conformitate cu o procedură legislativă specială, a unor prevederi pentru armonizarea normelor statelor membre în domeniul impozitării indirecte, în măsura în care această armonizare este necesară pentru a asigura stabilirea și funcționarea pieței unice și pentru a evita denaturarea concurenței.

• Subsidiaritate

Această inițiativă este compatibilă cu principiul subsidiarității, întrucât principala problemă în cauză, fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic, este comună tuturor statelor membre și este exacerbată de instrumentele insuficiente aflate la dispoziția autorităților fiscale. Statele membre în mod individual nu pot obține de la terți, cum ar fi prestatorii de servicii de plată, informațiile necesare pentru a controla TVA pentru livrările transfrontaliere de mărfuri și prestările de servicii, pentru a se asigura că normele privind TVA în domeniul comerțului electronic (astfel cum au fost modificate recent prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic) sunt aplicate în mod corect și pentru a aborda fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. Prin urmare, cooperarea între statele membre este crucială. Cadrul juridic pentru cooperarea administrativă între statele membre în domeniul TVA este prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 904/2010. Prin urmare, orice inițiativă de introducere a unor noi instrumente de cooperare care vizează această problemă specifică necesită o propunere a Comisiei de modificare a cadrului juridic existent al UE. Pentru a permite autorităților fiscale să colecteze date privind plățile relevante pentru TVA, trebuie introduse noi obligații de păstrare a evidențelor pentru prestatorii de servicii de plată. Aceasta necesită o propunere de modificare a Directivei TVA.

• Proporționalitate

Această propunere nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului de combatere a fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. În special, este de așteptat ca noul sistem să furnizeze autorităților fiscale informațiile și resursele necesare pentru a detecta fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic și pentru a colecta TVA suplimentară. Sarcina administrativă pentru întreprinderi și autoritățile fiscale ar fi redusă în general față de situația actuală, iar întreprinderile legitime ar beneficia de condiții de concurență mai echitabile.

²⁵ A se vedea: <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2018/02/06/eu-norway-agreement-signed-strengthening-the-prevention-of-vat-fraud/>

Cerința pentru prestatorii de servicii de plată de a păstra o serie de evidențe care trebuie transmise autorităților fiscale respectă, de asemenea, principiul proporționalității. Prestatorii de servicii de plată vor fi obligați să țină evidența datelor deja aflate la dispoziția lor pentru a executa tranzacțiile de plată. În plus, o obligație armonizată la nivelul UE de ținere a evidenței și de transmitere a datelor către autoritățile fiscale va limita sarcinile administrative ale prestatorilor de servicii de plată (comparativ cu sarcina de a solicita acestor prestatori de servicii de plată să respecte abordări naționale divergente).

Combaterea fraudei în materie de TVA reprezintă un obiectiv important de interes public general al Uniunii și al statelor membre. Numai datele necesare pentru atingerea acestui obiectiv (combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic) vor fi prelucrate de către experții antifraudă ai autorităților fiscale, în conformitate cu Regulamentul general privind protecția datelor²⁶, Regulamentul (UE) nr. 2018/1725²⁷ și Carta drepturilor fundamentale²⁸. Mai exact, singurele date care vor fi prelucrate sunt datele care permit autorităților fiscale (i) să identifice furnizorii, (ii) să verifice numărul tranzacțiilor și valoarea lor monetară și (iii) să verifice originea plăților. Datele privind consumatorii nu sunt incluse în prezenta inițiativă, cu excepția datelor privind statele membre de origine a plăților (și anume, statul membru în care se află consumatorii). De asemenea, proporționalitatea este asigurată de un prag sub care prestatorii de servicii de plată nu trebuie să trimită autorităților fiscale date privind plățile. Pragul ar exclude din inițiativa actuală și din procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal plățile care, cel mai probabil, nu se referă la activități economice.

- **Alegerea instrumentului**

Se propune o directivă în vederea modificării Directivei TVA pentru a introduce noi obligații de ținere a evidenței pentru prestatorii de servicii de plată.

Se propune un regulament în vederea modificării Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru a introduce o nouă bază de date pentru datele privind plățile aferente TVA care să poată fi accesată de către statele membre doar pentru a combate fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluările ex post**

Propunerea actuală este susținută de o evaluare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010, în special a secțiunilor sale care se axează pe utilizarea acestuia în domeniul fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic.

²⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

²⁷ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

²⁸ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 326, 26.10.2012, p. 391).

În general, autoritățile fiscale au considerat actualul Regulament (UE) nr. 904/2010 ca fiind un instrument eficace de combatere a fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. Cu toate acestea, autoritățile fiscale au menționat că instrumentele de cooperare administrativă aflate în prezent la dispoziția lor nu permit cu ușurință identificarea și controlul întreprinderilor online atunci când domeniul și înregistrările contabile ale acestor întreprinderi online se află într-o altă țară (indiferent dacă această altă țară este sau nu un stat membru a UE). De asemenea, autoritățile fiscale au subliniat necesitatea sporirii angajamentului statelor membre de a investi mai multe resurse în cooperarea administrativă, întrucât aceasta este un factor-cheie în creșterea eficacității Regulamentului (UE) nr. 904/2010 pentru activitatea de combatere a fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. În fine, unele state membre au menționat, de asemenea, că eficacitatea regulamentului ar putea fi sporită prin noi instrumente, cum ar fi accesul la informațiile referitoare la plățile relevante și schimbul de astfel de informații.

Deși autoritățile fiscale au considerat că instrumentele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 904/2010 sunt relevante pentru combaterea fraudei în materie de TVA, acestea au subliniat, de asemenea, că mai sunt posibile îmbunătățiri. În opinia autorităților fiscale, dezvoltarea recentă a comerțului electronic și volumele mari de tranzacții de comerț electronic necesită instrumente noi, mai eficace și mai eficiente pentru cooperarea administrativă. Mai mult, autoritățile fiscale au afirmat că se așteaptă ca instrumentele existente de combatere a fraudei în materie de TVA să devină mai puțin relevante în viitor, din cauza schimbărilor care au intervenit în modelele de afaceri și a schimbărilor în modelele de fraudă în materie de TVA.

Chiar dacă autoritățile fiscale nu dispun, în general, de dovezi cantitative cu privire la avantajele și costurile cooperării administrative, acestea consideră că avantajele cooperării administrative sunt proporționale cu – sau chiar mai mari decât – costurile suportate de autoritățile fiscale pentru schimbul de informații.

Regulamentul (UE) nr. 904/2010 și propunerea actuală contribuie la buna funcționare a pieței unice. De asemenea, acestea sunt conforme cu normele din Directiva privind TVA pentru comerțul electronic. Cu toate acestea, autoritățile fiscale din statele membre au recunoscut că dezvoltarea comerțului electronic înseamnă că acestea trebuie să facă față noilor provocări, cum ar fi modul de prelucrare a datelor pentru detectarea și combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic.

În fine, atât autoritățile fiscale, cât și alte părți interesate au recunoscut valoarea adăugată a cadrului de cooperare administrativă prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 904/2010, întrucât fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic afectează toate statele membre.

În concluzie, evaluarea a arătat că măsurile naționale antifraudă nu sunt suficiente pentru combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic și că este necesară cooperarea administrativă între statele membre. De asemenea, aceasta a arătat că schimbările în modelele de comerț electronic necesită instrumente noi și adecvate pentru schimbul de informații.

- **Consultările părților interesate**

În 2017, Comisia a solicitat avizul mai multor părți interesate printr-o consultare specifică adresată autorităților fiscale și întreprinderilor, în special prestatorilor de servicii de plată. De asemenea, în 2017 a fost lansată o consultare publică²⁹.

Rezultatele consultărilor au confirmat faptul că toate părțile interesate recunosc că fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic reprezintă o problemă semnificativă. Întreprinderile au subliniat faptul că fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic dăunează întreprinderilor oneste prin denaturarea concurenței. Atât autoritățile fiscale, cât și întreprinderile în general au confirmat că autoritățile fiscale au nevoie de informații referitoare la plăți pentru a combate fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. Protecția datelor nu a fost considerată un impediment pentru colectarea și schimbul de informații referitoare la plăți, cu condiția ca datele personale ale plătitorilor să fie prelucrate în condițiile stabilite de Regulamentul general privind protecția datelor.

Majoritatea respondenților au exprimat opinii pozitive cu privire la modificarea cadrului de reglementare al UE pentru a oferi autorităților fiscale instrumente mai eficiente de combatere a fraudei. Un sistem centralizat al UE pentru colectarea și schimbul de informații referitoare la plăți relevante pentru TVA a fost considerat a fi instrumentul cel mai rentabil.

Atât autoritățile fiscale, cât și prestatorii de servicii de plată au confirmat valoarea adăugată a unei abordări standardizate și armonizate pentru colectarea și schimbul de informații referitoare la plăți.

Această propunere a fost elaborată după consultarea autorităților fiscale din statele membre și a reprezentanților întreprinderilor, inclusiv a prestatorilor de servicii de plată, ca parte a subgrupului pentru comerțul electronic din cadrul Forumului privind TVA.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pe lângă consultarea tuturor părților interesate, nu au fost necesari experți externi pentru a elabora propunerea actuală.

- **Evaluarea impactului**

În plus față de scenariul de bază, evaluarea impactului a luat în considerare două opțiuni:

- (1) o opțiune fără caracter de reglementare, constând în principal în furnizarea de orientări pentru a sprijini autoritățile fiscale să își dezvolte capacitatea administrativă de combatere a fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic;
- (2) o opțiune cu caracter de reglementare care implică modificarea cadrului juridic al UE (i) pentru ca prestatorii de servicii de plată să țină evidența informațiilor referitoare la plăți relevante pentru TVA și (ii) pentru ca autoritățile fiscale din statele membre să colecteze și să schimbe informații referitoare la plăți.

În cadrul opțiunii de reglementare, au fost luate în considerare două soluții tehnice alternative pentru a determina autoritățile fiscale să facă schimb de informații referitoare la plăți: o

²⁹ Comisia a publicat, de asemenea, un document combinat foaie de parcurs/analiză inițială a impactului (a se vedea: http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-899238_en) „Schimbul de date privind plățile relevante pentru TVA”, care oferă feedback inițial privind inițiativa. În perioada alocată pentru prezentarea de observații, 15 februarie 2018 – 15 martie 2018, Comisia a primit doar trei răspunsuri. Două susțineau inițiativa, în timp ce al treilea nu avea legătură cu conținutul inițiativei.

aplicație distribuită similară sistemului de schimb de informații privind TVA sau un registru central la nivelul UE (care să fie elaborat de Comisie).

Evaluarea impactului a arătat că un registru central a fost opțiunea care a abordat cel mai bine obiectivul de combatere a fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic.

Un registru central ar asigura cea mai bună abordare de combatere a fraudei în materie de TVA. Acesta ar oferi mai multe garanții în ceea ce privește uniformitatea datelor și analiza datelor și ar oferi o perspectivă mai clară la nivelul întregii UE asupra cifrei de afaceri a evazioniștilor depistați decât registrele descentralizate.

De asemenea, schimbul de informații printr-un registru central ar reduce mai eficient denaturarea pieței. Întrucât cooperarea conduce la rezultate mai bune pentru autoritățile fiscale, întreprinderile legitime ar beneficia de condiții de concurență mai echitabile. Consultarea părților interesate nu a permis o cuantificare exactă a costurilor de conformitate pentru prestatorii de servicii de plată. Cu toate acestea, evaluarea impactului a arătat că armonizarea obligațiilor de raportare într-un format unic pentru transmiterea de informații (și o interfață unică) va reduce costurile de conformitate pentru prestatorii de servicii de plată.

De asemenea, autoritățile fiscale ar avea costuri mai reduse de dezvoltare și de funcționare în cadrul soluției centralizate decât în cazul unui sistem descentralizat la nivel național.

Evaluarea impactului pentru prezenta propunere a fost examinată de Comitetul de analiză a reglementării la 27 iunie 2018. Comitetul a emis un aviz favorabil în cazul propunerii, însoțit de o serie de recomandări care au fost luate în considerare. Avizul comitetului și recomandările sale sunt incluse în anexa 1 la documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere³⁰.

- **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Această inițiativă nu face obiectul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională. Costurile probabile pentru autoritățile fiscale și Comisie sunt enumerate în secțiunea 4.

Informațiile primite în timpul consultării specifice nu au făcut posibilă o cuantificare fiabilă a costurilor pentru prestatorii de servicii de plată în cadrul evaluării impactului. Cu toate acestea, prestatorii de servicii de plată primesc în prezent solicitări de informații din diferite state membre într-o varietate de formate diferite și în conformitate cu proceduri diferite. În cadrul acestei inițiative, prestatorii de servicii de plată ar trebui să utilizeze un standard armonizat la nivelul UE pentru transmiterea informațiilor referitoare la plăți către autoritățile fiscale ale statelor membre. Aceasta ar reduce sarcina administrativă globală a prestatorilor de servicii de plată.

Inițiativa nu prevede nicio nouă obligație în materie de TVA pentru furnizorii de mărfuri și servicii către consumatorii finali.

În fine, se preconizează că această inițiativă va reduce considerabil pierderile de TVA ale statelor membre din cauza fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic.

³⁰ Fișa-rezumat este disponibilă la pagina:
<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/index.cfm?fuseaction=list&coteId=10102&version=ALL&p=1>
&

• Drepturile fundamentale

Propunerea avută în vedere va determina efectuarea de noi schimburi și prelucrarea de informații cu caracter personal referitoare la TVA.

Regulamentul general privind protecția datelor oferă o definiție largă a datelor cu caracter personal, care include orice informații cu privire la o persoană fizică identificată sau identificabilă care poate fi identificată direct sau indirect. Din acest motiv, informațiile referitoare la plăți intră sub incidența acestuia și a principiilor aplicabile în materie de protecție a datelor cu caracter personal, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale.

Regulamentul general privind protecția datelor și Regulamentul (UE) nr. 2018/1725 stabilesc principii foarte precise privind modul în care trebuie respectate drepturile subiecților în timpul prelucrării datelor cu caracter personal. Cu toate acestea, Uniunea poate utiliza măsuri legislative pentru a restrânge aceste principii și drepturile persoanei vizate³¹ – atât timp cât restricțiile respectă principiile necesității și proporționalității – pentru a proteja obiective importante de interes public general ale Uniunii, cum ar fi cele economice și financiare, inclusiv impozitarea³².

Evaluarea impactului care susține această inițiativă a arătat că autoritățile fiscale nu au altă modalitate alternativă eficientă de colectare a informațiilor necesare pentru combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. Prin urmare, schimbul de informații referitoare la plăți este o măsură necesară.

În plus, în cadrul acestei inițiative vor fi prelucrate numai informațiile referitoare la plăți necesare pentru combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. Informațiile care vor fi prelucrate se referă doar la destinatarii fondurilor (beneficiarii plăților) și la operațiunea de plată în sine (suma, moneda, data), în timp ce informațiile privind consumatorii care plătesc pentru mărfuri sau servicii (plătitorii) nu fac parte din schimbul de informații. Prin urmare, aceste informații nu ar fi utilizate în alte scopuri, cum ar fi controlarea obiceiurilor de cumpărare ale consumatorilor. În plus, propunerea include un plafon legat de numărul de plăți primite de un anumit beneficiar al plății, excluzând plățile executate probabil din motive private. De asemenea, plățile interne ar fi excluse din domeniul de aplicare a inițiativei. În fine, informațiile referitoare la plăți vor fi puse numai la dispoziția funcționarilor de legătură Eurofisc din statele membre³³ și numai pe durata necesară pentru combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Se preconizează că costurile de investiții ale Comisiei și ale autorităților fiscale vor fi compensate de creșterea veniturilor din TVA colectate. În fapt, vânzările online B2C au

³¹ S-ar putea stabili restricții privind dreptul de a fi informat în mod transparent cu privire la: prelucrarea datelor (articolele 12, 13 și 14); accesul la date (articolul 15); rectificarea datelor (articolul 16); ștergerea datelor (articolul 17); restricționarea prelucrării datelor (articolul 18); notificarea privind orice rectificare sau ștergere a datelor (articolul 19); primirea datelor într-un format structurat și comun – portabilitatea datelor (articolul 20); dreptul de a se opune (articolul 21); și dreptul de a nu face obiectul unei prelucrări automate și creării de profiluri (articolul 22).

³² Articolul 23 din Regulamentul general privind protecția datelor și articolul 25 din Regulamentul (UE) 2018/1725.

³³ Funcționarii de legătură Eurofisc sunt experți antifraudă ai autorităților fiscale și sunt numiți de către statele membre ca funcționari competenți pentru schimbul de semnale de avertizare timpurie pentru combaterea fraudei în materie de TVA. Regulamentul (UE) nr. 904/2010, capitolul X.

reprezentat aproximativ 600 de miliarde EUR în 2017³⁴. Prin urmare, presupunând că autoritățile fiscale ar fi în măsură să evalueze o pierdere de TVA corespunzătoare unui procent de 1 % din această cifră de afaceri, aceasta ar genera până la 1,2 miliarde EUR în TVA la nivelul UE-28. Chiar și pentru recuperarea incompletă a TVA stabilite, aceste sume ar depăși cu mult costurile operaționale globale ale inițiativei. În plus, nivelurile de fraudă reprezintă mai multe puncte procentuale din vânzările din sectorul comerțului electronic. Ca urmare a creșterii colectării TVA, este de așteptat ca deficitul de încasare a TVA să fie redus în sectorul comerțului electronic.

Costurile acestei inițiative vor fi repartizate pe mai mulți ani începând cu anul 2019. Prima parte a acestor costuri (până în 2020) va fi acoperită de alocațiile existente în cadrul actualului program Fiscalis 2020. Majoritatea costurilor vor surveni însă după anul 2020, astfel cum este descris în fișele financiare legislative.

Luând în considerare cele mai ridicate costuri posibile suportate de Comisie, implicațiile bugetare au fost estimate la un cost unic de 11,8 milioane EUR pentru înființarea sistemului și un cost anual de funcționare de 4,5 milioane EUR odată ce sistemul devine complet funcțional. S-a estimat că se vor înregistra aceste costuri de funcționare abia din 2022, odată ce sistemul va fi operațional. Impactul lor asupra bugetului a fost calculat pe o perioadă de cinci ani, rezultând un total (inclusiv costul unic) de 34,3 milioane EUR pentru înființarea și funcționarea sistemului până în 2027.

Aceste costuri sunt în concordanță cu propunerea privind CFM și cu programul Fiscalis pentru perioada următoare.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

Rapoartele Eurofisc și statisticile anuale ale statelor membre sunt prezentate și discutate în cadrul Comitetului permanent pentru cooperare administrativă³⁵, în conformitate cu articolul 49 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010. Comitetul permanent este prezidat de Comisia Europeană. În plus, Comisia va urmări să obțină de la statele membre orice informații relevante privind funcționarea noului sistem și privind fraudele. După caz, se va asigura coordonarea în cadrul Comitetului Fiscalis (acest comitet nu a fost încă înființat în cadrul noului program Fiscalis³⁶).

Regulamentul (UE) nr. 904/2010 și Directiva 2006/112/CE stabilesc deja norme privind evaluările și rapoartele periodice ale Comisiei. Prin urmare, în conformitate cu aceste obligații existente, la fiecare cinci ani Comisia va prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului privind funcționarea noului instrument de cooperare administrativă, în temeiul articolului 59 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010.

În plus, la fiecare patru ani Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea noilor obligații în materie de TVA impuse prestatorilor de servicii

³⁴ E-commerce Europe a estimat cifra de afaceri a comerțului electronic în 2017 la 602 miliarde EUR pentru regiunile de nord, est și sud ale Europei.

³⁵ Comitetul permanent pentru cooperare administrativă (SCAC) este format din reprezentanți ai statelor membre și este prezidat de Comisie. SCAC este responsabil de punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010.

³⁶ Articolul 18 din Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a programului „Fiscalis” pentru cooperare în domeniul fiscal [COM(2018) 443 final].

de plată în temeiul articolului 404 din Directiva 2006/112/CE. Comisia se va asigura că cele două rapoarte sunt coordonate și se bazează pe aceleași constatări.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

La articolul 243a, definițiile se referă la dispozițiile relevante din Directiva (UE) 2015/2366³⁷ (PSD2) privind serviciile de plată pe piața internă.

Articolul 243b din Directiva TVA introduce o nouă obligație de păstrare a evidenței pentru prestatorii de servicii de plată. Aceste servicii de plată sunt stabilite în anexa 1 la PSD2. Nu toate serviciile de plată sunt relevante pentru controlul livrărilor transfrontaliere de mărfuri și prestărilor transfrontaliere de servicii. Singurele servicii de plată relevante sunt cele care conduc la transferul transfrontalier de fonduri către beneficiarii plăților³⁸ (sau către prestatorii de servicii de plată care acționează în numele beneficiarilor plăților) și numai atunci când plătitorul³⁹ se află într-unul din statele membre. Aceasta se datorează faptului că statul membru de origine al plății oferă o indicație autorităților fiscale cu privire la locul de consum. În cadrul acestei inițiative, conceptul „transfrontalier” se referă la tranzacții în care consumatorul se află într-un stat membru, iar furnizorul se află într-un alt stat membru sau într-o țară terță sau pe un teritoriu terț. Plățile interne nu sunt incluse în domeniul de aplicare a prezentei propuneri.

Articolul 243b nu se referă la locul de stabilire sau la adresa permanentă sau reședința obișnuită a beneficiarului plății și a plătitorului. De fapt, prestatorii de servicii de plată sunt terți comparativ cu relația contractuală dintre persoanele impozabile care furnizează mărfuri și prestează servicii și consumatorii acestora. Din acest motiv, informațiile disponibile prestatorilor de servicii de plată atunci când execută servicii de plată nu se potrivesc neapărat cu informațiile pe care persoanele impozabile le au despre consumatorii lor sau cu informațiile necesare pentru a stabili locul tranzacției impozabile. Locația declanșează numai obligația de păstrare a evidenței pentru prestatorii de servicii de plată în temeiul articolului 243b.

Normele pentru stabilirea locației beneficiarilor plăților și a plătitorilor sunt stabilite în articolul 243c propus (a se vedea mai jos).

Pentru a captura numai plățile potențial legate de o activitate economică (excluzând astfel transferurile de fonduri transfrontaliere executate din motive private), este prevăzut un plafon legat de numărul de plăți transfrontaliere primite de un beneficiar al plății. Numai atunci când totalul plăților primite de un anumit beneficiar al plății depășește plafonul de 25 de plăți într-un trimestru calendaristic (și anume, perioada de raportare pentru prestatorii de servicii de plată), furnizorul de servicii de plată trebuie să țină evidențele despre respectivul beneficiar al plății la dispoziția autorităților fiscale. Plafonul a fost stabilit luând în considerare o valoare

³⁷ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

³⁸ „Beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată (articolul 4 din PSD2).

³⁹ „Plătitor” înseamnă persoana fizică sau juridică care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu există un cont de plăți, persoana fizică sau juridică care emite un ordin de plată (articolul 9 punctul 8 din PSD2).

medie a comenzilor de cumpărături online de 95 EUR⁴⁰. 100 de tranzacții de plată pe an de această valoare în fiecare an vor conduce la vânzări de aproape 10 000 EUR, ceea ce poate genera deja obligații în materie de TVA în statele membre. Această sumă corespunde, de asemenea, pragului de 10 000 EUR pentru livrările intracomunitare introdus prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic.

Perioada de păstrare a evidenței pentru prestatorii de servicii de plată ar fi de doi ani. Această perioadă de păstrare a evidenței este proporțională, având în vedere volumul enorm de informații în discuție, sensibilitatea ridicată în ceea ce privește protecția datelor și timpul necesar pentru ca autoritățile fiscale să detecteze fraudă în materie de TVA.

Articolul 243c se referă la normele pe care trebuie să le aplice prestatorii de servicii de plată pentru a stabili locația plătitorilor și a beneficiarilor plăților, astfel cum s-a menționat anterior. Articolul 243c nu prevede norme de stabilire a locului de impozitare, ci stabilește norme pentru stabilirea locației beneficiarului plății și a plătitorilor, astfel încât să se aplice obligația de păstrare a evidenței în temeiul articolului 243b din Directiva TVA.

Mai mult, articolul 243c nu implică transmiterea către autoritățile fiscale a informațiilor utilizate pentru a stabili locația plătitorului. Aceste informații vor rămâne la prestatorul de servicii de plată.

În conformitate cu alineatul (1), locația plătitorului va fi considerată ca fiind în statul membru indicat de identificatorul contului plătitorului. Regulamentul privind zona unică de plăți în euro⁴¹ stabilește IBAN (numărul de cont bancar internațional) ca identificator al unui cont individual de plăți într-un stat membru. În cazul în care o plată este executată printr-un serviciu de plată care nu intră sub incidența Regulamentului privind zona unică de plăți în euro (care se aplică numai transferurilor de credit și debitelor directe în euro), locația plătitorului poate fi furnizată de orice alt identificator al contului de plăți al plătitorului.

De asemenea, există operațiuni de plată (și anume, remitere de bani) în care fondurile sunt transferate beneficiarului plății fără a fi creat un cont de plăți în numele plătitorului. În acest caz, se consideră că locația plătitorului se află în statul membru indicat de identificatorul prestatorului de servicii de plată care acționează în numele plătitorului.

În conformitate cu alineatul (2), locația beneficiarului plății (beneficiarul fondurilor) va fi considerată ca fiind situată în statul membru sau țara terță indicată de identificatorul contului de plăți în care sunt creditate fondurile. În cazul în care fondurile nu sunt creditate în contul de plăți, se consideră că locația beneficiarului plății este în statul membru, în țara terță sau pe teritoriul terț indicat de identificatorul prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății.

Articolul 243d furnizează detaliile privind informațiile care trebuie păstrate de către prestatorii de servicii de plată menționați la articolul 243b. Registrele conțin informații pentru a identifica prestatorul de servicii de plată care păstrează evidențe, informații pentru identificarea beneficiarului plății și informații privind plățile primite de beneficiarul acestora. Informațiile de identificare ale plătitorilor nu sunt incluse în obligația de păstrare a evidenței a

⁴⁰ <https://www.statista.com/statistics/239247/global-online-shopping-order-values-by-device>

⁴¹ Regulamentul SEPA (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

prestatorilor de servicii de plată, întrucât acestea nu sunt necesare pentru detectarea fraudei. Mai mult, prestatorii de servicii de plată nu știu întotdeauna dacă plătitorii sunt persoane impozabile sau doar consumatori privați. Prin urmare, atunci când este depășit pragul de 25 de plăți într-un trimestru, prestatorii de servicii de plată vor trebui să păstreze informații referitoare la toate plățile primite de un anumit beneficiar, fără a distinge între plățile primite de consumatori sau persoane impozabile. Această distincție va constitui o sarcină a autorităților fiscale din statele membre atunci când analizează informațiile.

Prestatorii de servicii de plată trebuie să țină evidența oricărui cod de înregistrare în scopuri de TVA sau număr de identificare fiscală al beneficiarului plății, dacă este cazul. Codurile de înregistrare în scopuri de TVA (numărul de identificare național sau numărul mini-ghișeului unic) sunt necesare pentru ca autoritățile fiscale din statele membre să identifice persoanele impozabile care plătesc TVA și să compare informațiile referitoare la plăți cu declarațiile TVA sau la mini-ghișeul unic (MOSS) și cu plățile respective. Este posibil ca identificarea în scopuri TVA a beneficiarului plății să nu fie disponibilă pentru prestatorii de servicii de plată (fie pentru că beneficiarul plății nu are un cod de înregistrare în scopuri de TVA, fie pentru că beneficiarul plății are un cod de înregistrare în scopuri de TVA, dar nu îl comunică prestatorului de servicii de plată). În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu dispune de un cod de înregistrare în scopuri de TVA, autoritățile fiscale vor trebui să activeze procedurile necesare (interne sau prin cooperare administrativă) pentru a afla dacă în spatele beneficiarului plății respectiv este o persoană impozabilă și să evalueze dacă există obligații în materie de TVA.

În cele din urmă, prestatorii de servicii de plată trebuie să păstreze informații despre operațiunea de plată în sine, cum ar fi suma, moneda, data, originea plății și indicarea oricărei restituiri a plăților.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European⁴²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁴³,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului⁴⁴ stabilește obligațiile contabile generale privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) pentru persoanele impozabile.
- (2) Creșterea comerțului electronic facilitează furnizarea transfrontalieră de mărfuri și servicii către consumatori finali din statele membre. În acest context, o furnizare transfrontalieră se referă la o situație în care TVA este datorată într-un stat membru, dar furnizorul este stabilit într-un alt stat membru sau într-o țară terță sau pe un teritoriu terț. Cu toate acestea, întreprinderile frauduloase exploatează oportunitățile de comerț electronic pentru a obține avantaje nelocale pe piață prin evitarea obligațiilor care le revin în materie de TVA. În cazul în care se aplică principiul impozitării la destinație, întrucât consumatorii nu au obligații contabile, statele membre de consum au nevoie de instrumente adecvate pentru detectarea și controlul acestor întreprinderi frauduloase.
- (3) În marea majoritate a achizițiilor online efectuate de consumatorii europeni, plățile sunt efectuate prin intermediul prestatorilor de servicii de plată. Pentru a executa o operațiune de plată, un prestator de servicii de plată deține informații specifice pentru a identifica destinatarul sau beneficiarul respectivei plăți, împreună cu detalii privind suma și data operațiunii de plată și statul membru de origine al plății. Acest lucru este valabil în special în contextul unei operațiuni transfrontaliere de plată în care plătitorul se află într-un stat membru, iar beneficiarul plății se află într-un alt stat membru sau într-o țară terță sau pe un teritoriu terț. Aceste informații sunt necesare pentru ca autoritățile fiscale să își poată îndeplini sarcinile de bază de detectare a întreprinderilor frauduloase și de control al obligațiilor în materie de TVA. Prin urmare, este necesar ca aceste informații relevante în materie de TVA, care sunt deținute de prestatorii de servicii de plată, să fie puse la dispoziția autorităților fiscale din statele membre

⁴² JO C , , p. .

⁴³ JO C , , p. .

⁴⁴ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

pentru a le sprijini să identifice și să combată fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic transfrontalier.

- (4) Este important ca prestatorii de servicii de plată să fie obligați să păstreze o evidență suficient de detaliată a anumitor operațiuni de plată transfrontaliere declanșată de locația plătitorului și a beneficiarului plății, ca parte a acestei noi măsuri avute în vedere pentru combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic transfrontalier. Ca urmare, este necesar să se definească conceptul specific de locație a plătitorului și a beneficiarului plății, precum și mijloacele pentru identificarea acestora. Localizarea plătitorului și a beneficiarului plății ar trebui să declanșeze numai obligația de păstrare a evidenței din partea prestatorilor de servicii de plată stabiliți în Uniune și nu ar trebui să aducă atingere normelor stabilite în prezenta directivă și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului⁴⁵ în ceea ce privește locul unei operațiuni impozabile.
- (5) Din informațiile deținute deja de prestatorii de servicii de plată, aceștia sunt în măsură să identifice locația beneficiarului plății și a plătitorului în legătură cu serviciile de plată pe care le execută, pe baza unui identificator al unui cont individual de plăți dintr-un stat membru utilizat de respectivul plătitor sau beneficiar al plății.
- (6) În mod alternativ, locația plătitorului sau a beneficiarului plății ar trebui să fie stabilită prin intermediul unui mod de identificare comercială a prestatorului de servicii de plată în cazul în care acesta acționează în numele plătitorului sau al beneficiarului plății. Acest mijloc de identificare ar trebui să fie utilizat, de asemenea, în cazul în care fondurile sunt transferate unui beneficiar fără să fie creat un cont de plăți în numele unui plătitor sau în cazul în care fondurile nu sunt creditate în contul de plăți.
- (7) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶, este important ca obligația unui prestator de servicii de plată de a păstra și a furniza informații referitoare la o operațiune de plată transfrontalieră să fie proporțională și ar trebui să reprezinte doar ceea ce este necesar pentru ca statele membre să combată fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. În plus, singurele informații referitoare la plătitor care ar trebui să fie păstrate sunt cele privind locația plătitorului. În ceea ce privește informațiile referitoare la beneficiarul plății și la operațiunea de plată în sine, prestatorilor de servicii de plată ar trebui să li se solicite numai să păstreze și să transmită autorităților fiscale informațiile necesare pentru ca autoritățile fiscale să detecteze posibili evazionisti și să efectueze controale în materie de TVA. Prin urmare, prestatorilor de servicii de plată ar trebui să li se solicite să păstreze numai o evidență a operațiunilor de plată transfrontaliere care ar putea indica activități economice. Introducerea unui plafon pe baza numărului de plăți primite de către un beneficiar pe parcursul unui trimestru calendaristic ar oferi un indiciu fiabil că plățile au fost primite ca parte a unei activități economice, excluzând astfel plățile din motive necomerciale. În cazul în care se atinge un astfel de plafon, obligația contabilă a prestatorului de servicii de plată ar fi declanșată.
- (8) Datorită volumului semnificativ de informații și a sensibilității în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal, este necesar și proporțional ca prestatorii de servicii de plată să păstreze o evidență a informațiilor referitoare la operațiunile de plată transfrontaliere pe o perioadă de doi ani pentru a asista statele membre să combată fraudă în materie de TVA în

⁴⁵ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

⁴⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

sectorul comerțului electronic și să depisteze evazionști. Această perioadă reprezintă minimum necesar pentru ca statele membre să efectueze controale în mod eficace și să investigheze fraudele suspectate în materie de TVA sau să detecteze fraudele în materie de TVA.

- (9) Informațiile care trebuie păstrate de prestatorii de servicii de plată ar trebui colectate și schimbate între statele membre în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului⁴⁷ care stabilește normele privind cooperarea administrativă și schimbul de informații în vederea combaterii fraudei în materie de TVA.
- (10) Frauda în materie de TVA în sectorul comerțului electronic este o problemă comună pentru toate statele membre, dar statele membre individuale nu au neapărat informațiile necesare pentru a se asigura că normele în materie de TVA în sectorul comerțului electronic sunt aplicate corect și că abordează frauda în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. Întrucât obiectivul prezentei directive – combaterea fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic – nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual datorită caracterului transfrontalier al comerțului electronic și necesității de a obține informații din alte state membre, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (11) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezenta directivă respectă pe deplin dreptul de protecție a datelor cu caracter personal prevăzut la articolul 8 din cartă. Informațiile referitoare la plăți păstrate și dezvăluite în conformitate cu prezenta directivă ar trebui prelucrate numai de către experții antifraudă ai autorităților fiscale, în limitele a ceea ce este proporțional și necesar pentru atingerea obiectivului de combatere a fraudei în materie de TVA în sectorul comerțului electronic.
- (12) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁸ și a emis un aviz la [...]...⁴⁹.
- (13) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1
Modificări aduse Directivei 2006/112/CE

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

- (1) Capitolul 4 din titlul XI se modifică după cum urmează:
 - (a) se inserează următoarea secțiune 2a:

„Secțiunea 2a

⁴⁷ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

⁴⁸ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39)..

⁴⁹ JO C [...], [...], p. [...].

Obligațiile generale ale prestatorilor de servicii de plată”;

(b) Se inserează următoarele articole 243a – 243d:

„Articolul 243a

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

- (1) „prestator de servicii de plată” înseamnă o entitate menționată la articolul 1 alineatul (1) literele (a)-(f) din Directiva (UE) 2015/2366 (*) sau o persoană fizică sau juridică care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 32 din directiva menționată;
- (2) „serviciu de plată” înseamnă oricare dintre activitățile comerciale enumerate la punctele 3-6 din anexa 1 la Directiva (UE) 2015/2366;
- (3) „operațiune de plată” înseamnă o acțiune definită la articolul 4 punctul 5 din Directiva (UE) 2015/2366;
- (4) „plătitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică definită la articolul 4 punctul 8 din Directiva (UE) 2015/2366;
- (5) „beneficiar al plății” înseamnă o persoană fizică sau juridică definită la articolul 4 punctul 9 din Directiva (UE) 2015/2366;
- (6) „IBAN” înseamnă un identificator internațional al numărului de cont de plăți definit la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (**);
- (7) „BIC” înseamnă un cod de identificare comercială definit la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012.

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

(**) Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

Articolul 243b

1. Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată păstrează evidențe suficiente de detaliate ale beneficiarilor plăților și ale operațiunilor de plată în legătură cu serviciile de plată pe care le efectuează pentru fiecare trimestru calendaristic, pentru a permite autorităților competente ale statelor membre să efectueze controale privind livrările de mărfuri și prestările de servicii care, în conformitate cu dispozițiile titlului V, se consideră că au loc într-un stat membru.
2. Cerința menționată la alineatul (1) se aplică în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- (a) în cazul în care fondurile sunt transferate de un prestator de servicii de plată de la un plătitor localizat într-un stat membru unui beneficiar al plății localizat într-un alt stat membru, pe un teritoriu terț sau într-o țară terță;
 - (b) în ceea ce privește transferul de fonduri menționat la litera (a), atunci când un prestator de servicii de plată execută peste 25 de operațiuni de plată către același beneficiar în cursul unui trimestru calendaristic.
3. Evidențele prevăzute la alineatul (1):
- (a) sunt păstrate de către prestatorul de servicii de plată în format electronic pentru o perioadă de doi ani de la sfârșitul anului în care s-a efectuat operațiunea de plată;
 - (b) sunt puse la dispoziția statului membru unde este stabilit prestatorul de servicii de plată în conformitate cu articolul 24b din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

Articolul 243c

1. În sensul articolului 243b alineatul (2) și fără a aduce atingere dispozițiilor titlului V din prezenta directivă, locația plătitorului se consideră a fi într-un stat membru care corespunde fie:
- (a) IBAN-ul contului de plăți al plătitorului;
 - (b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată care acționează în numele plătitorului.
2. Pentru aplicarea articolului 243b alineatul (2), locația beneficiarului plății se consideră a fi într-un stat membru, într-o țară terță sau pe un teritoriu terț care corespunde fie:
- (a) codului IBAN al contului de plăți al beneficiarului plății sau oricărui alt identificator al numărului de cont de plăți care identifică fără echivoc un cont individual de plăți;
 - (b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății.

Articolul 243d

1. Evidențele păstrate de prestatorii de servicii de plată, în conformitate cu articolul 243b, conțin următoarele informații:
- (a) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată;
 - (b) numele beneficiarului plății sau denumirea comercială, după caz;
 - (c) orice cod de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului plății, dacă este disponibil;
 - (d) codul IBAN sau orice alt identificator al numărului de cont de plăți care identifică fără echivoc contul individual de plăți al beneficiarului plății;

- (e) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății în cazul în care beneficiarul primește fonduri fără să aibă un cont de plăți;
 - (f) adresa beneficiarului plății în evidențele prestatorului de servicii de plată;
 - (g) orice operațiuni de plată executate menționate la articolul 243b alineatul (2);
 - (h) orice restituiri ale plăților efectuate pentru operațiunile de plată menționate la litera (g);
2. Informațiile menționate la alineatul (1) literele (g) și (h) conțin următoarele detalii:
- (a) data și ora efectuării operațiunii de plată sau a restituirii plății;
 - (b) valoarea și moneda operațiunii de plată sau a restituirii plății;
 - (c) statul membru de origine al fondurilor primite de beneficiarul plății sau în numele său, statul membru, teritoriul terț sau țara terță de destinație în care se plătește restituirea, după caz, precum și informațiile utilizate pentru a stabili originea sau destinația operațiunii de plată sau a restituirii plății în conformitate cu articolul 243c.”

Articolul 2

1. Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2021, cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.
- Statele membre aplică dispozițiile respective de la 1 ianuarie 2022.
- Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Titlul propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză (*clusterul de programe*)
- 1.3. Natura propunerii/inițiativei
- 1.4. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.5. Durata și impactul financiar
- 1.6. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

- 2.1. Norme în materie de monitorizare și raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.3. *Contribuția terților*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Transmiterea și schimbul obligatoriu de date privind plățile relevante pentru TVA
PLAN/2017/2023 — TAXUD

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză (*clusterul de programe*)

Piața unică, inovarea și mediul digital

1.3. Propunerea/inițiativa se referă la:

o acțiune nouă

o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁵⁰

prelungirea unei acțiuni existente

o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Motivele propunerii/inițiativei

1.4.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Se stabilesc următoarele etape pentru proiect:

- (1) Sfârșitul anului 2022 – Sistemul central pentru colectarea datelor de la prestatorii de servicii de plată și pentru analiza riscurilor este operațional;
- (2) Sfârșitul anului 2024 – Feedback-ul referitor la utilizarea datelor privind plățile, criteriile de risc și TVA suplimentară stabilită sunt furnizate Comisiei de cel puțin 2/3 din utilizatorii activi (statele membre).

1.4.2. Valoarea adăugată a implicării Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, cum ar fi o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a implicării Uniunii” reprezintă valoarea rezultată din intervenția Uniunii, care se adaugă la valoarea ce ar fi fost altfel creată de statele membre în mod individual.

Motive de acțiune la nivel european (ex-ante): Statele membre în mod individual nu pot combate în mod eficace fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic. Autoritățile fiscale nu au acces la informații referitoare la livrările transfrontaliere între întreprinderi și consumatori (B2C).

Din altă perspectivă, schimbul de informații între autoritățile fiscale ale statelor membre cu privire la datele privind plățile nu este întotdeauna posibil din cauza limitărilor legale, ceea ce face ca instrumentele actuale de cooperare administrativă să fie mai puțin eficace în ceea ce privește fraudă în materie de TVA în sectorul comerțului electronic.

Valoarea adăugată a Uniunii preconizată a fi creată (ex post)

⁵⁰

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Un nivel mai ridicat de respectare a obligațiilor privind plata TVA în rândul vânzătorilor la distanță ar genera condiții de concurență mai echitabile pentru toate întreprinderile active în sectorul comerțului electronic. În același timp, îmbunătățirea nivelului de conformitate ar conduce la venituri mai mari provenite din TVA și la un deficit mai mic de încasare a TVA.

Pentru prestatorii de servicii de plată, adoptarea unui sistem unic centralizat la nivelul UE de colectare a datelor privind plățile relevante pentru TVA ar reduce riscurile și costurile de raportare a acelorași informații în mai multe formate, în fiecare stat membru al UE.

1.4.3. *Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare*

Aceasta este o inițiativă nouă. Cu toate acestea, pe baza proiectului privind mini-ghișul unic (*Mini One Stop Shop – MOSS*), care a creat o platformă europeană comună pentru declararea și plata TVA pentru serviciile electronice din întreaga Europă, se pot formula următoarele considerații:

- (1) Punerea în aplicare a soluției tehnice trebuie să fie planificată cu mult timp înainte, permițând o largă consultare a părților interesate și luând în considerare timpul și resursele financiare necesare pentru dezvoltarea noului sistem;
- (2) Cerințele de stocare a informațiilor pe termen lung ar trebui să fie evaluate cu atenție în ceea ce privește costurile și beneficiile;
- (3) O bună campanie de comunicare ar trebui să însoțească punerea în aplicare a inițiativei, pentru a sprijini întreprinderile să respecte noile cerințe de raportare.

Vor fi utilizate lecțiile învățate din dezvoltarea sistemelor informatice și cooperarea administrativă în cadrul programelor Fiscalis și Vamă. În special, experiența acumulată în dezvoltarea viitorului Sistem de informații al vămilor 2 poate fi utilă în construirea instrumentelor de analiză a riscurilor pentru datele privind plățile.

1.4.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare*

Fondurile pentru punerea în aplicare a acestei inițiative vor fi asigurate prin programul Fiscalis.

În fine, inițiativa va fi pusă în aplicare împreună cu noile norme ale Pachetului privind TVA pe piața unică digitală, în special Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță. Datele privind plățile ar permite autorităților fiscale să controleze informațiile declarate de piețe, platforme sau alți vânzători la distanță, precum și să verifice aplicarea pragului de 10 000 EUR pentru livrările intracomunitare.

1.5. **Durata și impactul financiar**

durată limitată

- în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- Impact financiar din AAAA până în AAAA pentru credite de angajament și din AAAA până în AAAA pentru credite de plată.

durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2020 până în 2023,

- urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.6. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁵¹

Gestiune directă asigurată de către Comisie

- prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

- prin intermediul agențiilor executive

Gestiune partajată cu statele membre

Gestiune indirectă cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- BEI și Fondului european de investiții;
- organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- organismelor de drept public;
- organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.

Observații

Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă, în baza articolului 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 și Regulamentul (UE) nr. 182/2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

⁵¹ Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar, sunt disponibile pe site-ul DG BUDG:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Norme în materie de monitorizare și raportare

TAXUD va prezenta rapoarte anuale de monitorizare Comitetului permanent pentru cooperare administrativă (SCAC).

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului/modurilor de gestiune, a mecanismului/mecanismelor de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Inițiativa va fi pusă în aplicare prin gestiune directă. Acest mod de gestionare asigură cea mai eficientă alocare a resurselor financiare și cel mai mare impact posibil. Acesta oferă Comisiei flexibilitate și un control suficient al direcției pentru alocarea anuală a resurselor.

Inițiativa va fi pusă în aplicare printr-o procedură de achiziții publice de către Comisie.

Pentru achiziții, modalitățile de plată sunt pe deplin aliniate la standardele corporative (fără prefinanțare; toate plățile sunt legate de acceptarea unor prestații predefinite).

Sistemul de control pentru achiziții publice se bazează pe o verificare ex-ante aprofundată a tuturor tranzacțiilor, excluzând astfel orice eroare la momentul plății.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul/sistemele de control intern(e) instituite pentru atenuarea lor

Riscurile generale identificate legate de punerea în aplicare a acestei inițiative se referă la:

1. Lipsa resurselor financiare și umane pentru soluția informatică din registrul central și modificările pe care fiecare stat membru trebuie să le efectueze în sistemele sale naționale de informare;
2. Riscurile de securitate legate de stocarea și prelucrarea datelor sensibile privind plățile;

Riscurile vor fi abordate de TAXUD cu sprijinul statelor membre prin (i) decizii de finanțare adecvate, (ii) consultări extinse cu privire la cerințele tehnice și funcționale ale noilor sisteme informatice, precum și prin consultarea diferiților actori și analiza riguroasă de către Comisie și Comitetul permanent pentru cooperare administrativă a indicatorilor de performanță și a tendințelor pieței.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul „costurile controalelor ÷ valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Întrucât finanțarea inițiativei se va realiza prin programul Fiscalis, se va aplica sistemul specific de control intern.

De asemenea, TAXUD va verifica în mod regulat punerea în aplicare a inițiativei, atât din perspectivă comercială, cât și din punct de vedere informatic, și va stabili un control periodic al gestionării în unitățile sale responsabile de administrarea fiscală și combaterea fraudei, precum și responsabile pentru sistemele informatice din domeniul fiscal.

TAXUD a obținut rezultate bune și are o experiență adecvată în punerea în aplicare a sistemelor informatice transeuropene de mari dimensiuni și a normelor comerciale complexe care implică toate statele membre ale UE. În special, experiența cu programele Fiscalis și Vamă va reduce riscurile de eroare (sub 2 %).

Strategia de control aplicată s-a dovedit a fi eficientă și eficace în cadrul fostelor inițiative similare pentru programul Vamă, iar costul controlului s-a dovedit a fi limitat.

Având în vedere că pentru această inițiativă vor fi utilizate sisteme de control similare, nivelul anticipat al controalelor și nivelul estimat de risc de eroare la plată/închidere pot fi considerate eficiente din punct de vedere al costului.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

DG TAXUD pune în aplicare o strategie antifraudă (SAF) cuprinzătoare care conduce la o cultură antifraudă în cadrul direcției generale prin acțiuni de sensibilizare cu privire la riscurile potențiale de fraudă și la comportamentul etic în rândul personalului DG TAXUD.

Având în vedere că programul va fi pus în aplicare prin achiziții publice, se aplică dispoziția SAF (Obiectivul 3 din SAF: „Sensibilizarea personalului cu privire la posibilele conflicte de interese în relațiile lor cu părțile interesate externe, cum ar fi lobbyștii, ofertanții, contractanții”). Măsurile de prevenire se vor concentra pe 1) ținerea evidenței tuturor contactelor cu lobbyștii, 2) gestionarea centralizată a procedurilor de atribuire a contractelor și a contactelor cu ofertanții și 3) activități specifice de formare pe tema contactelor cu lobbyștii, fiind aplicabile în special punerii în aplicare a inițiativei.

Consultarea obligatorie a sistemului de detectare timpurie și de excludere înainte de atribuirea contractelor (și înainte de orice tranzacție financiară) va descuraja în continuare potențialele fraude și nereguli.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli propusă (propușe)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr [Rubrica]	Dif./Nedif ⁵²	din țări AELS ⁵³	din țări candidate ⁵⁴	din țări terțe	în sensul articolului [21 alineatul (2) litera (b)] din Regulamentul financiar
1	03.01 Piața unică – Linia de cheltuieli administrative 03.04 Piața unică – Cooperarea în domeniul fiscal (FISCALIS)	Dif.	NU	NU	NU	NU

⁵² Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁵³ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵⁴ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	<...>	„Piața unică, inovarea și mediul digital”
--	-------	---

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	După 2027	TOTAL
Credite operaționale (împărțite în funcție de liniile bugetare enumerate la punctul 3.1)	Angajamente	(1)	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Plăți	(2)									34,525
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul programului ⁵⁵	Angajamente = Plăți	(3)									
TOTAL credite pentru pachetul financiar al programului	Angajamente	=1+3	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Plăți	=2+3									34,525

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	---	-----------------------------

⁵⁵ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	După 2027	TOTAL
Resurse umane		2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225		4,274
Alte cheltuieli administrative										
TOTAL credite pentru RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	2,444	0,952	0,276	0,276	0,276	0,276	0,276		4,774

Milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	După 2027	TOTAL
TOTAL credite în RUBRICILE din cadrul financiar multianual	Angajamente	7,644	6,452	5,460	4,810	4,810	4,810	8,910		38,798
	Plăți									

3.2.2. Sinteza impactului estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

- Propunerea implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Anii	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
------	------	------	------	------	------	------	------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
Alte cheltuieli administrative	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								

În afara RUBRICII 7⁵⁶ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual								

TOTAL	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Necesarul de credite în materie de resurse umane și de alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele DG-ului care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

⁵⁶ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.2.1. Necesarul de resurse umane estimat

– Propunerea implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

Anii	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
La sediu și în birourile reprezentanțelor Comisiei	6	2	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Delegații							
Cercetare							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) - AC, AL, END, INT și JED ⁵⁷							
Rubrica 7							
Finanțare în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	- la sediu	9	4	1	1	1	1
	- în delegații						
Finanțate din bugetul programului ⁵⁸	- la sediu						
	- în delegații						
Cercetare							
Altele (precizați)							
TOTAL	15	6	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Cifrele includ atât personalul responsabil cu gestiunea directă și cu execuția directă a inițiativei, cât și personalul care lucrează în domenii de politică sprijinite de inițiativă.
Personal extern	Cifrele includ atât personalul responsabil cu gestiunea directă și cu execuția directă a inițiativei, cât și personalul care lucrează în domenii de politică sprijinite de inițiativă.

⁵⁷ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

⁵⁸ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.3. Contribuția terților

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

(1) asupra veniturilor din TVA

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Impactul propunerii/inițiativei ⁵⁹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Articolul	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

⁵⁹ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea a 20 % pentru costuri de colectare.